

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/35/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814203811
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Vanca
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7814203811.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa: CD U., s.r.o., K. věžňů XXXX/XX, J. S., XXX XX K. 1, Česká republika, IČO XXX XX XXX, zastúpeného advokátskou kanceláriou P. K., s.r.o., A. 4, XXX XX G., IČO XX XXX XXX, proti odporcovi: I. G., nar. XX.X.XXXX, O. XX, K., o zaplatenie 775,27 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 8.8.2014 č.k. 9C/101/2014-29 jednomyseľne takto

rozhodol:

Súd pripúšťa čiastočné späťvzatie návrhu žalobcu vo výške 0,19% denne v časti uplatnené zmenkového úroku, rozsudok v tejto časti zrušuje a konanie zastavuje.

V prevyšujúcej časti zrušuje rozsudok v jeho napadnutej časti a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zmenkovú sumu vo výške 765,27 eur spolu so 6% ročným úrokom od 14.6.2014 do zaplatenia a zmenkovú odmenu vo výške 1/3% zmenkovej sumy, teda 2,58 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Súčasne rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil peňažnú pohľadávku podľa čl. 4/1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu a domáhal sa zaplatenia zmenkovej sumy vo výške 765,27 eur, zmenkového úroku vo výške 0,25% denne zo sumy 775,27 eur od 4.12.2010 do 17.4.2011, čomu zodpovedá suma 261,65 eur, 765,27 eur od 18.4.2011 do zaplatenia, 6% ročného úroku zo zmenkovej sumy 775,27 eur od 24.1.2011 do 17.4.2011, čomu zodpovedá suma 10,83 eur, 765,27 eur od 18.4.2011 do zaplatenia, zmenkovej odmeny vo výške 1/3 % zo zmenkovej sumy, čomu zodpovedá suma 2,58 eur a zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil odporca dňa 29. júna 2010 na zmenkovú sumu 775,27,00 eur a zaviazal sa zaplatiť aj zmenkový úrok vo výške 0,25% denne od 4.12.2010. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Uviedol, že indosant predložil zmenku k zaplateniu, vystaviteľ doposiaľ neposkytol žiadnu úhradu. Poukázal na to, že zmenková listina bola opatrená doložkou „bez protestu“, vyššie uvedené skutočnosti indosant nenechal zistiť verejnou listinou. Navrhovateľ pripojil k návrhu originál zmenky, z ktorej práva uplatňuje a nežiadal nariadenie pojednávania.

Súd prvého stupňa zistil, že navrhovateľ je zahraničnou právnickou osobou so sídlom na území Českej republiky a odporca je fyzickou osobou, ktorá má bydlisko na území Slovenskej republiky, žalovaná zmenka bola vystavená na území Slovenskej republiky, kde je aj jej platobné miesto. Konštatoval, že právomoc súdu konať a rozhodnúť vo veci je daná ustanovením čl. 2 ods. 1 Nariadenia rady ES č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach.

Súd prvého stupňa vec právne posúdil podľa čl. 2 ods. 1, čl. 4 bod 1, čl. 5 ods. 1 až 3, čl. 7 ods. 3 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu súd prvého stupňa uviedol, že v súlade s čl. 5 ods. 2 Nariadenia bolo doručované odporcovi na odpoveď vzorové tlačivo „C“, odporca sa k veci nevyjadril.

Nárok zo zmenky uplatnený navrhovateľom posúdil súd prvého stupňa podľa § 5 ods. 1 až 3, § 10 ods. 1 a 2, § 12 ods. 1, § 13 ods. 1 a 2, § 14 ods. 1 a ods. 2 písm. b/, § 17, § 48 ods. 1, § 75, § 76 ods. 1 až 4 a § 77 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb. zmenkového a šekového, § 2 ods. 1 zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a uviedol, že zmenka je listinný cenný papier, ktorý môže slúžiť ako zaistenie peňažného záväzku a zmenku možno uplatniť až potom, čo povinnosť na základe pôvodného peňažného záväzku nebola splnená. Uviedol, že zmenku možno prevádzať rubopisom (indosamentom), ktorým je písomné vyhlásenie zmenkového veriteľa, teda majiteľa zmenky (indosanta), na rube zmenky alebo na jej prívesku, v ktorom indosant vyjadruje svoj úmysel previesť zmenku, určenie indosatára, teda nového majiteľa zmenky a obsahuje podpis indosanta. Zdôraznil, že takýmto prevodom práv zo zmeniek indosatár nadobúda právo zo zmenky, nie však právo predchádzajúceho majiteľa. Súd prvého stupňa poukázal na to, že v čase vystavenia zmenky dňa 29. júna 2010 bolo možné zabezpečenie úverového vzťahu vystavením zmenky, čo však v súčasnosti podľa platných právnych predpisov už možné nie je. Zo zmenky vyplynulo, že miestom jej vystavenia bola Rožňava, dátum vystavenia 29. júna 2010 na sumu 775,27 eur. V ďalšej časti zmenky sa nachádza text: „zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad: K. s.r.o., IČO 35 XXX XXX, K. XX, XXX XX G., zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sro, vložka číslo XXXXX/B“ sumu sedemstosedemdesiatpäť eur 27 centov a zmenkový úrok 0,25% denne od 4. decembra 2010; splatné: K., s.r.o., K. XX, XXX XX G.; „bez protestu“; „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“.

Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že indosovaním zmenky došlo k situácii, kedy zmenka stratila charakter zabezpečovacej zmenky a stala sa zmenkou na platenie. Preto podľa § 17 Zákona zmenkového a šekového nastala právna situácia, ktorá umožňovala odporcovi ako žalovanému zo zmenky robiť majiteľovi zmenky námietky, ale len vtedy, ak odporca ako zmenkový dlžník preukáže, že nový majiteľ zmenky konal v čase nadobúdania zmenky vedome na jeho škodu. Konštatoval, že v konaní nebolo preukázané, že by odporca od vystavenia zmenky, ani po jej indosovaní vzniesol nejaké námietky proti zmenke, preto zmenku a záväzky zo zmenky posudzoval podľa Zákona zmenkového a šekového. Súd prvého stupňa zdôraznil, že podľa § 4 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase vystavenia zmenky, sa zakazovalo splniť dlh zmenkou alebo šekom, dlh bolo možné iba zabezpečiť zmenkou, a to maximálne vo výške aktuálnej istiny nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého úveru. Zmenku prijatú alebo vyplnenú veriteľom v rozpore s týmto zákonným obmedzením veriteľ nemohol prijať a bol povinný takúto zmenku dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. To platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky. Súd prvého stupňa poukázal na to, že navrhovateľ predmetnú zmenku nadobudol indosamentom, stal sa riadnym majiteľom zmenky, preto môže podľa § 48 ods. 1 a § 77 ods. 1 Zákona zmenkového a šekového postihom žiadať od odporcu zaplatenie zmenkovej sumy, 6% úrokov odo dňa splatnosti zmenky a odmenu vo výške 1/3% zmenkovej sumy. S poukazom na ustanovenie § 5 a § 77 ods. 2 Zákona zmenkového a šekového súd prvého stupňa uviedol, že v zmenkách na videnie môže vystaviteľ zmenky ustanoviť zúrokovanie zmenkovej sumy. V predmetnej zmenke bola úroková miera uvedená sadzbou 0,25% denne, teda 91,25% ročne. Súd prvého stupňa uviedol, že Zákon zmenkový a šekový výšku tejto úrokovej miery neupravuje a ponecháva to na vystaviteľa zmenky, podľa § 39 Občianskeho zákonníka však súd prvého stupňa skúmal, či pre neprimeranú výšku úroku nie je právny úkon v rozpore s dobrými mravmi, a teda či nie je takýto úkon neplatný.

Zmenkový úrok a úrok z pôžičky alebo úveru plní funkciu odmeny za poskytnuté peňažné prostriedky a musí byť primeraný, podľa záveru súdu prvého stupňa však za primeraný nemožno považovať ročný

úrok, ktorý sa rovná dlžnej istine alebo ju prevyšuje. Poukázal na to, že podľa údajov zistených z internetovej stránky NBS v čase vystavenia zmenky boli úrokové sadzby uplatňované bankami pri spotrebiteľských a ostatných úveroch pre domácnosti nižšie ako 14% ročne, dohodnutý zmenkový úrok vo výške 0,25% denne, t. j. 91,25% ročne teda túto sadzbu viacnásobne prevyšuje. Súd prvého stupňa preto takúto úrokovú doložku na zmenke považoval za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi, v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, a preto žalobu v tejto časti zamietol.

Súd prvého stupňa zaviazal odporcu na zaplatenie zmenkovej sumy a 6% ročného úroku zo zmenkovej sumy odo dňa zročnosti zmenky, v prejednávanej veci odo dňa nasledujúceho po doručení návrhu odporcovi z dôvodu, že navrhovateľ nepredložil dôkaz, kedy pred podaním návrhu predložil zmenku odporcovi k zaplateniu, teda kedy sa stala zmenka zročnou. Súd prvého stupňa vychádzal z toho, že za predloženie zmenky na platenie sa všeobecne uznáva aj uplatnenie práva zo zmenky na súde, preto navrhovateľovi priznal 6% ročný úrok zo zmenkovej sumy od 14.6.2014, teda odo dňa nasledujúceho po doručení návrhu odporcovi a v prevyšujúcej časti návrh o zaplatenie 6% úrokov zo zmenkovej sumy zamietol.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože navrhovateľ bol v konaní čiastočne úspešný čo do priznanej zmenkovej istiny vo výške 765,27 eur a zmenkovej odmeny, bol však neúspešný v časti nepriznaného zmenkového úroku 0,25% denne z dlžnej sumy, čo niekoľkonásobne prevyšuje žalovanú istinu a taktiež bol čiastočne úspešný aj v uplatnenom 6% ročnom úroku zo zmenkovej sumy.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Odvolaním napadol výrok, ktorým súd prvého stupňa zamietol zmenkový úrok 0,25% denne zo zmenkovej sumy, výrok, ktorým súd zamietol 6% ročný úrok do dňa doručenia žalobného návrhu žalovanému ako aj voči výroku o nepriznaní náhrady trov konania navrhovateľovi. Odvolanie odôvodnil tým, že konanie na súde prvého stupňa má vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, v konaní došlo k vadám - účastníkovi konania sa postupom súdu prvého stupňa odňala možnosť konať pred súdom a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že predmetnú zmenku vystavil odporca, ktorú dobrovoľne podpísal a sadzba zmenkového úroku 0,25% denne napísaná na zmenke bola odporcovi známa v čase vystavenia zmenky. Navrhovateľ poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Českej republiky, ktoré konštatovali, že z povahy zmenky ako abstraktného a nesporného záväzku vyplýva, že majiteľ zmenky nemusí pri jej predložení na zaplatenie a vymáhanie preukazovať, že odporca zmenkovú sumu aj skutočne dlhuje. Táto nespornosť záväzku odporcu zo zmenky sa vzťahuje na celý záväzok obsiahnutý na zmenke, teda aj na zmenkový úrok. Ďalej navrhovateľ citoval z viacerých rozhodnutí okresných súdov Slovenskej republiky v obdobných veciach a z rozsudku Krajského súdu v Nitre, ktorý vyslovil, že zmluvná pokuta vo výške 0,25% za každý deň omeškania nie je neprimeraná vzhľadom na účel, ktorý zmluvná pokuta ako zabezpečovací inštitút zabezpečuje. Účelom zmluvnej pokuty je donútiť dlžníka hrozbou majetkovej sankcie k riadnemu plateniu záväzku a zároveň má sankčný charakter, lebo účastníka, ktorý poruší zmluvnú povinnosť, trestá v podobe ďalšej povinnosti zaplatiť peňažnú čiastku v dohodnutej výške. Zmluvná pokuta 0,25% z istiny za každý deň omeškania vo výške 533,00 eur predstavuje 1,33 eur denne, čo nie je neprimerané účelu, ktorý bol dohodou o zmluvnej pokute sledovaný.

Navrhovateľ v odvolaní považoval za nesprávny záver súdu prvého stupňa, ktorý nepriznal navrhovateľovi 6% ročný úrok zo zmenkovej sumy odo dňa zročnosti zmenky, ale priznal tento úrok až odo dňa nasledujúceho po doručení návrhu v tejto veci odporcovi. Uviedol, že súd prvého stupňa nedoručil navrhovateľovi vyjadrenie odporcu na tlačive „C“, čím zmaril navrhovateľovi možnosť vyjadriť sa v konaní pred súdom prvého stupňa, a preto ak odporca tvrdí, že predložené doklady o úhradách predstavujú platby na zmenku, navrhovateľ žiadal, aby odporca toto svoje tvrdenie v konaní preukázal, a to tým, že preukáže, že zmenka bola v čase jednotlivých úhrad už splatná, teda že bola odporcovi predložená na platenie. Ďalej uviedol, že nie je mu známe, aby niektorý z účastníkov konania splatnosť zmenkovej pohľadávky tohto konania spochybňoval. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že návrhu na uplatnenie pohľadávky v celom rozsahu vyhovie. Zároveň žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 51,45 eur (bez DPH) za podané odvolanie a 8,04 eur (bez DPH) režijný paušál.

Odvolanie navrhovateľa bolo odporcovi doručené 7.10.2014, vyjadrenie k odvolaniu nepodal.

Odvolačný súd prejednal odvolanie navrhovateľa v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 a 3 O. s. p. (okrem výroku, ktorým bolo žalobe vyhovie) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Odvolačný súd považuje v tomto konaní za nesporné, že na prejednávajúcu vec je potrebné aplikovať Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 zo dňa 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Neznamená to však, že ak žalobca predložil v tomto konaní, ako jediný dôkaz kópiu zmenky, že súd podľa čl. 4/4 Nariadenia ak sa domnieva, že informácie, ktoré poskytol žalobca nie sú dostatočne jasné, alebo primerané a pokiaľ sa pohľadávka nezdá byť zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný, že nemôže žalobcovi uložiť doplniť informácie alebo dokumenty v lehote určenej súdom. Na tento účel vnútroštátny súd použije vzorové tlačivo B, ktoré je uvedené v prílohe II Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007. Podľa čl. 5/1 Nariadenia je európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu písomne, avšak súd môže nariadiť ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak o to požiada niektorá zo strán. Preto súd prvého stupňa v konaní o vydanie rozsudku môže od žalobcu požadovať okrem predloženej zmenky aj iné listinné dôkazy.

Odvolačný súd zistil z obsahu spisu, že súd prvého stupňa vo veci nepostupoval podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 zo dňa 11.7.2007, a žalobcovi nedoručoval podľa prílohy II Nariadenia, tlačivo „B“ a to žiadosť súdu o doplnenie na opravu tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky, aj keď žalobca k návrhu na uplatnenie pohľadávky podľa Nariadenia predložil, ako jediný dôkaz iba zmenku vystavenú dňa 29.6.2010 na sumu 775,27 eur.

Súd prvého stupňa preto nemohol vo veci rozhodnúť len na základe dôkazu predloženého žalobcom - zmenky a to aj z dôvodu, že tento okresný súd nie je zmenkovým súdom podľa § 10 Zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov.

Žalobca v tomto konaní uplatnil predmetnú peňažnú pohľadávku podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, preto súd prvého stupňa mal vec prejednávať podľa tohto nariadenia a nie podľa § 175 Občianskeho súdneho poriadku, ktorým sa upravuje konanie o vydanie zmenkového platobného rozkazu iba na návrh žalobcu. Nemal preto prejednávajúcu vec právne posudzovať podľa Zákona č. 191/1950 Zb. zmenkového a šekového, lebo žalobca vo veci nenavrhol vydať zmenkový platobný rozkaz. Predložená zmenka je v tomto konaní podľa Nariadenia iba jedným z dôkazov na vydanie navrhovaného rozsudku. Nie je však jediným dôkazom ako je to v konaní podľa § 175 O.s.p. pre vydanie zmenkového platobného rozkazu.

V tomto konaní žalobca uplatnil nárok zo zmenky podľa Nariadenia, nie z úverovej zmluvy. Len žalobca je oprávnený v návrhu uviesť rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých si uplatňuje svoje právo v súdnom konaní. Žalobca si v tomto konaní uplatnil právo zo zmenky s návrhom na vydanie rozsudku. Súdom nemôže vydať rozsudok len na základe zmenky, preto musí vyzvať žalobcu na predloženie doplňujúcich dokumentov podľa čl. 4/4 Nariadenia a to predovšetkým preto, že možno dôvodne predpokladať, že predmetná zmenka sa týkala spotrebiteľského úveru a takýmto postupom - výzvou pre žalobcu na predloženie doplňujúcich dôkazov, súd chráni spotrebiteľa, pretože ak žalobca odmietne predložiť doplňujúce dôkazy, súd návrh podľa čl. 4/4 Nariadenia zamietne.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie listinami predloženými pred pojednávaním, na ktorom účastníci neboli prítomní a žalobca sa nemal možnosť k nim vyjadriť. Súdom prvého stupňa napriek tomu na tomto pojednávaní vyhlásil napadnutý rozsudok, čím odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom - vyjadriť sa k dôkazom.

Odvolací súd poukazuje aj na Smernicu rady Európskej únie č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá bola priamo prevzatá do právneho poriadku Slovenskej republiky - Občianskeho zákonníka v piatej hlave - §§ 52 - 54 Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktoré neodporujú Nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie o veciach s nízkou hodnotou sporu a taktiež neodporuje Zákona č. 191/1950 - Zákon zmenkový a šekový a čl. 351 Zmluvy o Európskej únii, podľa ktorej je Slovenská republika viazaná Ženevskou zmenkovou konvenciou a Ženevským jednotným zmenkovým zákonom. Aj keď Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007 má za cieľ zjednodušiť a zrýchliť konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu v cezhraničných sporoch, aj toto konanie musí zabezpečiť, aby proces bol spravodlivý a aby žalobcovi boli priznané nároky, ktoré mu vyplývajú z tohto Nariadenia. Súd však musí zabezpečiť, aby bola aj v týchto cezhraničných konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu zabezpečená tiež ochrana práv spotrebiteľov. Nerešpektovanie vnútroštátneho právneho poriadku a práva Európskej únie o ochrane spotrebiteľa by bolo obchádzaním týchto právnych predpisov prostredníctvom konania podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007.

Tomuto záveru zodpovedá aj zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, ktoré reagovalo na odlišné rozhodnutia nižších súdov v sporoch o peňažné plnenia na základe indosovaných zmeniek a spoločné stanovisko kolégií znie tak, že ak žalobca ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý žalobca použil, že ak súd poukáže na prípadnú nekalú povahu či neprípustnosť uplatneného nároku, je súd povinný zabezpečiť prieskum tohto nároku a následne pri preukázaní jeho nekalosti a neprípustnosti, dokázať jeho absolútnu neplatnosť. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, súd bude skúmať súvislosti a brať do úvahy právnu úpravu platnú a účinnú v čase, keď bola zmenka vystavená.

Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v ostatnej napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti (okrem čiastočného späťvzatia) zamietnutá, keďže postupom súdu prvého stupňa bola odňatá možnosť žalobcovi konať pred súdom a predkladať doplňujúce doklady a podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil rozsudok aj preto, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav.

Podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude vo veci konať podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu tak, ako to navrhol žalobca v návrhu na uplatnenie pohľadávky. Súd prvého stupňa preto vyzve žalobcu tlačivom „B“ - žiadosť súdu o doplnenie návrhu, pretože podľa čl. 4/4 Nariadenia informácie a dokumenty, ktoré predložil žalobca spolu s návrhom nie sú dostatočné, aby predložil listinné dôkazy alebo iné dôkazy svedčiace o oprávnenosti uplatnenej peňažnej pohľadávky, pretože predložená zmenka nie je postačujúcim listinným dôkazom v tomto konaní podľa Nariadenia. Ak žalobca na túto výzvu súdu prvého stupňa na základe tlačiva „B“ podľa Nariadenia nebude reagovať alebo odmietne predložiť súdu iné dôkazy, súd podľa čl. 4/4, veta druhá Nariadenia návrh zamietne, pretože samotná zmenka nie je postačujúcim dôkazom v súdnom konaní podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007 pre vydanie rozsudku.

Súd prvého stupňa je podľa § 226 ods. 1 O.s.p. viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v tomto zrušujúcom uznesení.

Žalobca po vyhlásení rozsudku súdom prvého stupňa zobral návrh na začatie konania späť vo výške 0,19% denne v časti napadnutého zmenkového úroku.

Podľa § 208 O.s.p., ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je doposiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd nepripustí späťvzatie, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Odvolací súd preto rozhodol v súlade s citovaným zákonným ustanovením tak, že pripustil čiastočné späťvzatie návrhu žalobcu, v časti späťvzatia návrhu zrušil napadnutý rozsudok a konanie zastavil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.